

26 Οκτωβρίου 2019

Άγιος Δημήτριος: Μονές στην Ελλάδα

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Σε αρκετά σημεία της Ελλάδας βρίσκουμε Μονές που είναι αφιερωμένες στον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Δημήτριο που τιμούμαι αύριο, 26 Οκτωβρίου. Δείτε μερικά από τα πιο γνωστά μοναστήρια, την ιστορία τους και φωτογραφίες.

Ιερά Μονή του Αγίου Δημητρίου βρίσκεται στο Παγγαίο

Η Ιερά Μονή του Αγίου Δημητρίου βρίσκεται στο Νομό Καβάλας και μάλιστα στους πρόποδες του Όρους Παγγαίου, κοντά στην περίφημη κωμόπολη Νικήσιανη. Είναι κρυμμένη μέσα στο βουνό με απόλυτο σκοπό την ησυχία και την φυγή από την «φασαρία» του κόσμου. Συνορεύει με την Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου και Υπεραγίας Θεοτόκου της Εικοσιφοινίσσης.

Σύντομο ιστορικό

Κτήτορας της Ιεράς Μονής ήταν ο φιλομόναχος Μακαριστός Μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως Κυρός Αμβρόσιος, ο οποίος κυριαρχούμενος από ένθεο ζήλο επέλεξε την περιοχή για την ίδρυση μίας νέας Μονής αφιερωμένης στον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Δημήτριο. Το 1977 στο νέο Μοναστήρι ήλθαν να εγκαταβιώσουν οι πρώτες μοναχές. Με το πέρασμα του καιρού η Μονή άνθησε πνευματικά βλέποντας τα μέλη της Αδελφότητας να αυξάνουν και την επέκταση των υποδομών της να μεγαλώνει. Ο παλιός Ιερός Ναός του Αγίου Δημητρίου ανακαινίζεται και είναι η καρδιά της πνευματικής ζωής της Μονής. Η Καθηγουμένη Γερόντισσα Ταξιαρχία Καλφοπούλου είναι ο αφανής ήρωας. Τρέχει παντού, ζητά, επαιτεί για το καλό της Μονής και πράγματι τα καταφέρνει. Απέναντι από το καθολικό δημιουργεί το φιλόξενο Αρχονταρίκι. Στην άλλη πλευρά της αυλής το κτίριο του ξενώνα, δυναμικότητας 70 κλινών, για την φιλοξενία προσκυνητών.

Την 1η Οκτωβρίου 1995, ο Μακαριστός Μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως Κυρός Ευδόκιμος, έφερε με επισημότητα από την Ιερά Μονή Δοχειαρίου Αγίου Όρους αντίγραφο της Ιεράς Εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου της Γοργοϋπηκού. Από τότε ξεκινά μια μεγάλη προσπάθεια να ανεγερθεί ένας νέος και μεγάλος Ιερός Ναός, προς τιμήν της Υπεραγίας Θεοτόκου. Πράγματι η Γερόντισσα τα καταφέρνει

με την βοήθεια πολλών ευλαβών χριστιανών και σήμερα ο Ιερός Ναός δεσπόζει του κτιριακού συγκροτήματος.

Η Ιερά Μονή είναι κοινοβιακή με Ηγουμένη την Γερόντισσα Ταξιαρχία. Υπάρχουν 5 αδελφές και μία δόκιμη και αθλούνται πνευματικά προς δόξαν Θεού.

Δύο μεγάλες πανηγύρεις δεσπόζουν, αυτή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου (26 Οκτωβρίου) και της Υπεραγίας Θεοτόκου της Γοργοϋπηκούς (1η Οκτωβρίου). Προς αγιασμό των πιστών φυλάσσονται τα Ιερά Λείψανα: του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, του Αγίου Αποστόλου Φιλίππου, του Αγίου Θεοδώρου του Στουδίτου, του Οσίου Δαυίδ του εν Θεσσαλονίκη, του Οσίου Σεραφείμ, κ.α.

Διεύθυνσις, τηλέφωνα

Η διεύθυνση της Ιεράς Μονής είναι: Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου, 640 01 ΝΙΚΗΣΙΑΝΗ.

Τηλέφωνο: 25920-61215.

Ώρες λειτουργίας της Ιεράς Μονής από το πρωί μέχρι την δύση του ηλίου.

Χώρος διαμονής

Η Ιερά Μονή φιλοξενεί κατόπιν συνεννοήσεως. Βλέπε όμως και κατάλογον σχετικόν με τα ξενοδοχεία της περιοχής.

Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου στην Όσσα

Το μοναστήρι της Παναγίας του Οικονομείου, γνωστό και ως Μονή του Αγίου Δημητρίου, βρίσκεται στην ανατολική δασώδη πλευρά της Όσσας μεταξύ των κωμοπόλεων Στομίου και Καρίτσας. Όπως μαρτυρείται από τα υπάρχοντα αρχαιολογικά λείψανα, στη θέση του μοναστηριού προϋπήρχε αρχαίος ειδωλολατρικός ναός αφιερωμένος σε άγνωστη θεότητα. Κατά την υπόθεση των Ζ. Εσφιγμενίτη και Ν. Γεωργιάδη το αρχαίο ιερό ανήκε στον Ποσειδώνα Πετραίον τον οποίο τιμούσαν και γίορταζαν οι Θεσσαλοί σε ανάμνηση του μεγάλου σεισμού που διαχώρισε την Όσσα από τον Όλυμπο, έργο αποδιδόμενο στον Ποσειδώνα.

Στην ίδια θέση του αρχαίου ιερού οικοδομήθηκε κατά τον 4^ο και 5^ο μ.Χ. αιώνα μια βυζαντινή εκκλησία. Ο Γάλλος περιηγητής Μεζιέρ όταν επισκέφτηκε το μοναστήρι το 1852 πληροφορήθηκε από τον γέροντα ηγούμενο της Μονής ότι σύμφωνα με την παράδοση, το μοναστήρι είχε ιδρυθεί κατά τη διάρκεια της αυτοκρατορίας του Ιουστινιανού (527-556μ.Χ.). Την ίδια πληροφορία έδωσε και ο ηγούμενος Ζαχαρίας ο οποίος έζησε εκεί 54 και πλέον χρόνια και στον Ρώσο αρχιμανδρίτη Πόρφυρο Ουσπένσκη που επισκέφτηκε το μοναστήρι το 1859. Η πληροφορία μπορεί να είναι αληθής. Εν τούτοις η Μονή φέρει από παλιά την ονομασία Κομνηνείον, ένδειξη κατά τον επίσκοπο Πλαταμώνα Αμβρόσιο, ότι είναι «ίδρυμα της Βασιλικής Οικογενείας των Κομνηνών».

Στη διάρκεια της δυναστείας των Κομνηνών πρέπει να ιδρύθηκε η μεγαλοπρεπής βασιλική μονή στη θέση του προυπάρχοντος μικρού βυζαντινού ναού. Ο Κομνηνείος ναός ήταν ευρέων διαστάσεων (26*16μ.) του τύπου τρίκογχου σταυροειδούς, με τέσσερα παρεκκλήσια στις τέσσερις γωνίες που συνδεόταν αρχιτεκτονικά με το όλο οικοδόμημα. Τόσο ο αρχιτεκτονικός τύπος των τεσσάρων παρεκκλησιών όσο και η εξωτερική επιμελής τοιχοδομία, που αποτελείται από πλίνθους και λαξευτούς λίθους τοποθετημένους εναλλάξ στις ζώνες, αποτελούν σπάνια περίπτωση υψηλής αρχιτεκτονικής κατασκευής.

Το Μοναστήρι φέρει και την ονομασία Οικονομείον ή Οικονόμειο , πιθανώς από το όνομα του διαλυθέντος κατά την 10ετία του 1860 μικρού οικισμού Οικονομείο, που υπήρχε εκεί κοντά όπου διέμενε ο οικονόμος της Μονής. Επίσης η Μονή, που είναι αφιερωμένη στην Παναγία Θεοτόκο ονομάζεται και Μονή του Αγίου Δημητρίου. Κατά τον Ουσπένσκη η μετονομασία αυτή ίσως να έγινε κατά το 1578 από τους εγκατασταθέντες εκεί μοναχούς που έφτασαν εκεί από κάποιο άλλο μοναστήρι του Αγίου Δημητρίου. Ο ίδιος επισκέπτης το 1859, λέει ότι είδε εκεί ένα Ευαγγέλιο που θεωρήθηκε ότι ανήκε στον μητροπολίτη Λαρίσης Αχίλλειο, πάνω στο οποίο ο επίσκοπος Πλαταμώνα Διονύσιος έγραψε το 1583 ότι «αυτό ανήκει στο Οικονομείο, τη Μονή του Αγίου Δημητρίου». Αυτή είναι ίσως η πιο παλαιά μαρτυρία για την ονομασία του Αγίου Δημητρίου.

Όσον αφορά το περίφημο αυτό τετραβάγγελο, η παράδοση έλεγε ότι ανήκε στον Άγιο Αχίλλειο μητροπολίτη Λαρίσης που είχε μετάσχει στην Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας το 325 μ.Χ. Επρόκειτο κατά το Μεζιέρ για το πιο ωραίο χειρόγραφο. Ήταν γραμμένο σε περγαμηνή με χρυσά γράμματα με θαυμάσια λεπτότητα, στολισμένο με μικρογραφίες και σχόλια στα περιθώρια. Ο Μεζιέρ που όπως λέει έφυγε από το μοναστήρι με 15 χειρόγραφους κώδικες και άλλα 20 έντυπα, λυπήθηκε γιατί δεν μπόρεσε να αποκτήσει το Ευαγγέλιο αυτό, επειδή ο μοναχός του ζητούσε το λιγότερο 4.000 τουρκικά πιάστρα για να του το δώσει. Άλλα και ο άλλος επισκέπτης, ο Ουσπένσκη, λέει ότι στο μοναστήρι τον έφερε η φήμη για το Ευαγγέλιο του Αγίου Αχίλλειου που φυλασσόταν εκεί και το οποίο πράγματι είδε. Δηλαδή ο άνθρωπος ξεκίνησε από την Λάρισα και διήνυσε μια απόσταση και με γαιδουράκι με στόχο το Ευαγγέλιο. Τελικά το Ευαγγέλιο αυτό δεν γλίτωσε από τους περιφερόμενους αγύρτες και τα παζαρέματα του επιλήσιμονος μοναχού.

Το μοναστήρι, σύμφωνα με τις πληροφορίες του πρωτονοτάριου του Πατριαρχείου Κων/πόλεως Θ. Ζυγομάλη είχε 300 μοναχούς. Ο Ζυγομάλης επισκέπηκε κατά τα έτη 1576 - 1577 τα μοναστήρια με εντολή του Πατριάρχη Κων/πόλεως να εισπράξει τα οφειλόμενα από τα μοναστήρια πατριαρχικά δικαιώματα. Όταν επέστρεψε στην Κων/πολη έγραψε διάφορες επιστολές με πληροφορίες για τα Μοναστήρια. Για το μοναστήρι «Παναγιά του Οικομονείου» λέει ότι είχε 300 μοναχούς. Η στέγαση τόσων μοναχών προϋποθέτει την ύπαρξη ανάλογων χώρων και ίσως αυτό να εννοεί το αναφερόμενο υπό του Ι. Λεονάδρου «κάτωθεν του μοναστηριού τούτου ευρίσκοντο διάφορα ερείπια αρχαίων μοναστηριών».

Πρέπει όμως να λάβουμε υπ' όψιν ότι στην ίδια περιοχή παραθαλάσσιως, ανακαλύφθηκαν τάφοι του 6ου π.Χ. αιώνα που ανήκαν προφανώς στην αρχαία πόλη των Ευρυμενών. Δηλαδή η περιοχή έχει κατοικηθεί και παλιότερα. Η μονή καταστράφηκε κατά τους χρόνους της Τουρκοκρατίας και ιδίως στα χρόνια της

επαναστάσεως του 1821. Άλλα, ακόμα χειρότερα συνέβησαν κατά το 1868, όταν πυρπολήθηκε από τον παράφρονα ηγούμενο της μονής και αρπάχθηκε όλη η κτηματική και κινητή περιουσία της. Τότε χάθηκαν και τα τελευταία πολύτιμα κειμήλια και καταστράφηκε το αρχείο και η πλούσια βιβλιοθήκη. Μερικά από τα σπάνια αυτά χειρόγραφα πουλήθηκαν σε ευτελή τιμή σε γυρολόγους και αρχαιοκάπηλους, όπως στο Γάλλο Μεζιέρ και τώρα βρίσκονται στην Εθνική βιβλιοθήκη των Παρισίων. Η έρευνα στο μέλλον σε Ευρωπαϊκές βιβλιοθήκες ίσως εντοπίσει στοιχεία τα οποία θα φωτίσουν την ιστορία της ιεράς Μονής.

Το μοναστήρι του Αγίου Δημητρίου ευρισκόμενο σε δασώδη περιοχή αποτελούσε ασφαλές καταφύγιο για τους κατατρεγμένους Έλληνες κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας. Οι Τούρκοι σπάνια πλησίαζαν την περιοχή και μόνο με μεγάλη δύναμη στρατού ανέβαιναν μέχρι το μοναστήρι. Στα χρόνια της Επανάστασης του 1821 το μοναστήρι προσέφερε σημαντικές υπηρεσίες στους μαχόμενους κλεφταρματολούς. Τότε έγιναν αλληπάλληλες επιδρομές των Τούρκων οι οποίοι κατέστρεψαν πολλά κειμήλια και χειρόγραφους κώδικες της βιβλιοθήκης. Το πυκνό δάσος με την οργιώδη βλάστηση, καθιστούσε την περιοχή άβατη για τις τουρκικές αρχές. Εκεί κατέφυγαν με καΐκια οι διαφυγούσες οικογένειες από την ανθρωποσφαγή της Χίου το 1822. Δύο από τα καΐκια που κατόρθωσαν να διαφύγουν από την σφαγή της Χίου (σφάχτηκαν τότε 30.000 ουναικόπαιδα), διέσχισαν το Αιγαίο και βγήκαν στον όρμο του Στομίου. Από εκεί, οι οικογένειες που διασώθηκαν ανηφόρισαν και εγκαταστάθηκαν μέσα στο πυκνό δάσος.

Αλλά και μετά την επανάσταση του 1821 το μοναστήρι συνέχισε την προσφορά του στον αγώνα κατά των Τούρκων. Γι' αυτό εθεωρείτο πάντα ύποπτο από τις τουρκικές αρχές. Έτσι, βλέπουμε να περικυκλώνεται τον Ιούνιο του 1831 από τον Χασάν Αγά με 500 στρατιώτες αναζητώντας τους κλέφτες. Κατά την περίοδο της κατοχής 1941 - 1944 η Μονή δέχθηκε ακόμα ένα πλήγμα από τον κατακτητή. Τα δύσκολα χρόνια που κύλησαν, τα καταστροφικά γεγονότα που έμειναν στην ιστορία και ο πανδαμάτωρ χρόνος έπληξαν την άλλοτε ανθούσα ιστορική μονή μεταβάλλοντας την σε ερείπιο.

Τώρα, δίπλα στο χώρο της αρχαίας μονής έχει ανεγερθεί ένα νέο μεγαλοπρεπές μοναστήρι, ίδρυμα της τελευταίας 15ετίας. Όποιος θέλει να θαυμάσει την ωραιότητα του τοπίου και να επαινέσει την αξιοσύνη των εργατικών χεριών των 10 θεόκλητων μοναχών οι οποίοι μόνοι ανέγηραν το περίβλεπτο οικοδόμημα, δεν έχει παρά να επισκεφτεί τον ιερό και ιστορικό τούτο χώρο.

Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου Ζαλόγγου

Η γυναικεία Ιερά Μονή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου βρίσκεται κάτω από τον περίφημο βράχο του Ζαλόγγου του νομού Πρέβεζας, στον οποίο δεσπόζει το

επιβλητικό μνημείο της γνωστής θυσίας των 300 περίπου Σουλιωτισσών. Υπήρχε ως μετόχι της Ιεράς Μονής Ταξιαρχών, που βρισκόταν λίγο βορειότερα και στα μέσα του 18ου αιώνα, ο ηγούμενος της Μονής Ταξιαρχών Διονύσιος, από μετόχι την μετέτρεψε σε κυρίαρχη μονή.

Στη μονή έζησε για ένα μήνα και ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, ενώ κατά την Τουρκοκρατία δύο ηγούμενοι της μονής υπέστησαν μαρτυρικό θάνατο. Το μοναστήρι λεηλατήθηκε και καταστράφηκε από τους Τούρκους αρκετές φορές, ωστόσο ανακαινίσθηκε. Διέθετε μεγάλη περιουσία και έκανε πολλές αγαθοεργίες και κοινωφελή έργα. Επίσης, διαθέτει πολλά μετόχια.

Σήμερα (από το 1962) λειτουργεί ως γυναικεία μοναστική αδελφότητα (με 12 μοναχές) και σώζεται το Καθολικό (μονόκλιτη βασιλική με τρούλο) με ωραίες αγιογραφίες, ενώ αποτελεί και ιστορικό διατηρητέο μνημείο. Ηγουμένη είναι η μοναχή Φεβρωνία. Ανήκει στην Ιερά Μητρόπολη Νικοπόλεως και Πρεβέζης. Η μονή συνδέεται με το μνημείο των Σουλιωτισσών με 400 σκαλοπάτια, τα οποία έφτιαξαν φαντάροι.

Η Ιερά Μονή του Αγίου Δημητρίου παραμένει κλειστή για τους προσκυνητές κάθε Παρασκευή.

Τηλ. μονής: (+30) 26820 51320

Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου Κυψέλης Φαναρίου Πρέβεζας

Η εκκλησία του Αγίου Δημητρίου στη Κυψέλη Φαναρίου Πρέβεζας, από τα σημαντικότερα μνημεία της υστεροβυζαντινής περιόδου. Στην εγκάρσια καμάρα του κυρίως ναού σχηματίζεται με πλίνθους η επιγραφή του ονόματος Μιχαήλ (φαίνεται στη φωτογραφία) που πιθανότατα αναφέρεται στον κτήτορα του μνημείου Μιχαήλ Β΄ Κομνηνό - Δούκα, ηγεμόνα του Δεσποτάτου της Ηπείρου. Μία άλλη άποψη προτείνει ως κτήτορα του ναού τον Μιχαήλ Ζωριανό, αξιωματούχο του Μιχαήλ Β΄.

Στην δεξιά όχθη του Κωκυτού ποταμού, 2.5 χλμ ΒΑ του χωριού Τουρκοπάλκου (σημ . Κυψέλη), βρίσκεται το μοναδικό Βυζαντινό μοναστήρι της περιοχής Φαναρίου του Νομού Πρέβεζας, αφιερωμένο στον Άγιο Δημήτριο

Από το μοναστήρι σώζονται το Καθολικό, η Τράπεζα , τα ερείπια των κελιών και των βοηθητικών χώρων που πιθανότατα χρονολογούνται τον 17ο ή 18ο αιώνα , και ο Περιβολότοιχος .

Η Μονή σύμφωνα με την τεχνοτροπία της κατασκευής της παραπέμπει σε κτίσμα του Δεσποτάτου της Ηπείρου , κατά τα τέλη του 13ου αι . , ενώ η εν μέρει αλλοιωμένη επιγραφή που φέρει , αναγράφει το όνομα του Μιχαήλ Β΄ Δούκα , ως

κτήτωρ ή του αξιωματούχου αυτού Μιχαήλ Ζώριανου .

Το Καθολικό αποτελείται από τον κυρίως ναό και από περίστωο που τον περιβάλλει κατά τις τρεις πλευρές και απολήγει σε παρεκκλήσια , τα οποία πλαισιώνουν το Ιερό Βήμα . Τα δύο παρεκκλήσια ενσωματώνονται στην Βόρεια και την Νότια πλευρά του Καθολικού , με κοινό πρόναο όπου επικοινωνούν μεταξύ τους με πόρτα και Ιερά Βήματα ενώ πάνω από αυτά υπάρχουν οκτάπλευροι τρούλλοι . Στο μέσο της δυτικής πλευράς του περιστώου υψώνεται χαμηλός πύργος .

Ο κυρίως ναός ανήκει στην σχετικά σπάνια κατηγορία των τρικλίτων σταυρεπιστέγων , τα κλίτη χωρίζονται στο μεν Ιερό βήμα με τοίχους , στο δε δυτικό τμήμα του ναού με ζεύγος διαφόρου ρυθμού κίωνων και παραστάδες που εξέχουν από τον δυτικό τοίχο υποβαστάζοντας την εγκάρσια καμάρα του Κυρίως Ναού ενώ το χαμηλό χτιστό τέμπλο φέρει Αγιογραφίες του 17ου αι . Στο Ιερό Βήμα με προσκομιδή και οστεοφυλάκειο στη θέση του Διακονικού ξεχωρίζουν η Πλατυτέρα , ο Παντοκράτωρ και οι Ιεράρχες . Στα παρεκκλήσια δεν υπάρχουν Αγιογραφίες .

Η μεγάλη ποικιλία της μορφής των στεγών εξωτερικά εντυπωσιάζει παράλληλα με τον κεραμοπλαστικό διάκοσμο , τα γνωστά πήλινα διακοσμητικά μοτίβα , χαρακτηριστικά των κτισμάτων του Δεσποτάτου , οδοντωτές ταινίες και γείσα , ζώνες μαιάνδρων , δισέψιλον , κλειδόσχημα , επάλληλες ορθές γωνίες , ήλιοι , σε συνδιασμό με την πλινθοπερίκλειστη κατασκευή της τοιχοδομίας προσθέτουν χρώμα και κίνηση σε όλο το οικοδόμημα , προσδίδοντας στο μνημείο την αίσθηση της κινητικότητας .

Νότια του Καθολικού της Μονής σε απόσταση 8,5 μ . , υπάρχει η Τράπεζα του Μοναστηριού διαμορφωμένη από παλιά σε εκκλησία αφιερωμένη στον Άγιο Γεώργιο - πρόκειται για μονόκλιτη Βασιλική με πρόναο , κυρίως Ναό και Ιερό Βήμα . Στον ανατολικό τοίχο της Τράπεζας διατηρούνται τοιχογραφίες του 19ου αι . , όπου η Πλατυτέρα εντυπωσιάζει με την ζωντάνια της μορφής της .

Μια μικρή καμπάνα κρέμεται από ένα ελαιόδεντρο Δυτικά του Καθολικού και επισημαίνει ότι κάποτε ήταν ενεργό Μοναστήρι .

Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου στην Πάλαιρο Αιτωλοακαρνανίας

Νοτιοδυτικά της Παλαίρου, στα ριζά της δυτικής οροσειράς των Ακαρνανικών που είναι γνωστή με το όνομα Σερέκας, βρίσκεται σε περίβλεπτη θέση, από το 1752, η μονή Αγίου Δημητρίου.

Η Μονή βρίσκεται σε πλαγιά κατάφυτη από ελιές και άλλα δένδρα καθώς και από πυκνή βλάστηση, που σε συνδυασμό με την υπέροχη θέα του Ιονίου, που απλώνεται μπροστά, δημιουργεί ένα ειδυλλιακό φυσικό περιβάλλον, πραγματικό κόσμημα για την περιοχή.

Σύντομα Ιστορικά στοιχεία

Σύμφωνα με τα υπάρχοντα ιστορικά στοιχεία για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα (δεύτερο μισό του 18ου αιώνα και πρώτο μισό 19ου) αποτέλεσε σημαντικό λατρευτικό κέντρο της περιοχής. Το καθολικό (κτίσμα του 1700 περίπου) είναι μονόχωρη λιθόκτιστη βασιλική με κεραμιδωτή στέγη και δίλοβο αετωματικό καμπαναριό. Ο ναός είναι κατάγραφος, διακοσμημένος με αγιογραφίες από καλό καλλιτέχνη, αλλοιωμένες όμως από την υγρασία και την αιθάλη. Δυστυχώς όμως με το γνωστό Βασιλικό Διάταγμα της 7ης Οκτωβρίου 1833, εμπνευστής του οποίου ήταν ο τότε αντιβασιλέας του Όθωνα Μάουερ, η Μονή διαλύθηκε. Και από τότε το μοναστήρι βρέθηκε στην δίνη της αδιαφορίας και της εγκατάλειψης. Σποραδικές προσπάθειες, (πιθανόν φιλότιμες, αλλά καθόλου μελετημένες), που έγιναν για την συντήρηση των κτιρίων της Μονής, μάλλον επιδείνωσαν την κατάσταση και δημιούργησαν σοβαρότατα προβλήματα, παρά έλυσαν.

Με πληροφορίες από: Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως, monastiria.gr, romiazirou.blogspot.gr,
dimosagias.gr, psifides.pblogs.gr, vimaorthodoxias.gr